

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/586/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212879
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412212879.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi F. Z., nar. XX. XX. XXXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému procesnou opatrovníčkou Martinou Pálkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 464,28 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/128/2014-83 zo dňa 25. 03. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove do konania, ako vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 464,28 € s prísl. titulom neuhradených faktúr vystavených právnym predchodcom navrhovateľa - Slovak Telecom, a. s. V podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu

21. 12. 2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove konajúcemu súdu oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Dňa 18. 07. 2013 navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Mal za to, že pre vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka konania do konania neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe. Vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú podľa navrhovateľa potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať „ex off“, čo súdy v praxi aj robia.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že zákon rozoznáva dve skupiny vedľajších účastníkov. Prvou skupinou sú vedľajší účastníci, ktorí musia preukazovať hmotnoprávny záujem na výsledku konania (§ 93 ods. 1 OSP) a druhou skupinou sú vedľajší účastníci, pri ktorých sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma (§ 93 ods. 2 OSP). Legitimáciu na ich vstup do konania dáva samotný zákon, keď stačí, že predmetom ich činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, (ďalej v texte len „Združenie“) ktoré do konania vstúpilo z vlastného podnetu, patrí do druhej skupiny vedľajších účastníkov. V uvedenej súvislosti okresný súd zdôraznil, že cieľom právnej úpravy, ktorá zaviedla tzv. druhú skupinu vedľajších účastníkov bolo poskytnúť širšiu ochranu osobám,

na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby. Takáto ochrana, resp. pomoc v spore je pre účastníkov konania (spotrebiteľov), ktorí sú zväčša bez potrebných znalostí spotrebiteľskej problematiky, prínosom. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že v danom prípade je odporca na základe uznesenia okresného súdu č. k. 17C/128/2013-79 zo dňa 20. 02. 2014 zastúpený opatrovníkom podľa § 29 ods. 2 OSP, nakoľko v súčasnej dobe sa nachádza na neznámom mieste. Postavenie opatrovníka v zmysle § 29 ods. 2 OSP možno prirovnať k postaveniu zástupcu účastníka na základe plnej moci. Nakoľko v danej veci navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka konania do konania na strane odporcu, požiadal okresný súd o vyjadrenie aj opatrovníka odporcu. V podaní zo dňa 25. 02. 2014 opatrovník odporcu súhlasil s tým, aby vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vystupovalo v konaní a aby hájilo záujmy odporcu. Okresný súd uviedol, že ak opatrovník odporcu, ktorý v konaní chráni záujmy odporcu súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na strane odporcu, tak súd rozhodol tak, že pripustil vstup vedľajšieho účastníka konania do konania na strane odporcu.

V závere uznesenia okresný súd uviedol, že združeniam na ochranu spotrebiteľov dáva legitímáciu na vstup do konania ako vedľajším účastníkom priamo zákon (ust. § 93 ods. 2 OSP v spojení so zákonom č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Občiansky súdny poriadok pri vstupe Združenia do konania nevyžaduje splnenie žiadnej inej podmienky, preto podľa názoru okresného súdu, vedľajší účastník nemá povinnosť pred svojím vstupom do konania preukazovať súhlas účastníka, na strane ktorého mieni vystupovať s takýmto úkonom a ani súhlas so spracovaním osobných údajov. V danom prípade bola zo strany navrhovateľa vznesená námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Na základe tejto skutočnosti, bolo preto od opatrovníka odporcu vyžiadané vyjadrenie, či súhlasí, aby v konaní vystupovalo na podporu záujmov odporcu spotrebiteľské združenie. Tento súhlas bol opatrovníkom odporcu vyjadrený, preto súd rozhodol tak, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného spotrebiteľa pripustil.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Uviedol, že v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník mal záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka konania do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať. Potreba súhlasu podľa navrhovateľa vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, podľa ktorého: „Z ust. § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamena, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje, a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje ust. § 93 ods. 2 OSP“. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí resp. či nevyjadril nesúhlas. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 220 OSP odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa v písomnom podaní vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ navrhovateľ svojím odvolaním napadol uznesenie o pripustení vstupe Združenia do konania v pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tak pre vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP je rozhodujúca skutočnosť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z. z.) a že tento vedľajší účastník vstúpil do konania na ochranu

práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa. Pokiaľ navrhovateľ namieta, že pre vstup Združenia do konania sa vyžaduje súhlas odporcu, teda účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní pôsobiť a ktorého záujmy chce svojimi úkonmi podporovať a chrániť, tak vedľajší účastník uvádza, že podmienka súhlasu podporovaného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, pretože vstup spotrebiteľského združenia do konania zákon v ust. § 93 ods. 2 OSP priamo predpokladá. V konkrétnej právnej veci Združenie vstúpilo do konania legitímne, v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 OSP v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Z uvedeného podľa vedľajšieho účastníka vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods. 3 veta druhá OSP). Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nie je možné vyvodiť záver, aby sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil vedľajší účastník do konania z vlastného podnetu. Takýto záver dokonca nie je možné prijať ani z výkladu dovolacieho súdu NS SR, ktorý prijal v navrhovateľom citovanom uznesení z 05. 02. 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012, pretože v tomto rozhodnutí najvyšší súd konštatuje: „V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého súd oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania“. Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote nevyjadrí, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. K uvedenému poukázal vedľajší účastník na strane odporcu opätovne na uznesenie NS SR z 05. 02. 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012, z ktorého odcitoval: „Súd prvého stupňa chcel zrejme postupovať podľa § 101 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určite lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Súd prvého stupňa si ale pritom dostatočne neuvedomil, že jeho výzva adresovaná účastníkom konania sa netýka postupu a vedenia konania a že z tohto dôvodu sa nemôže uplatniť domnienka v zmysle § 101 ods. 3 OSP. Výzva súdu podľa toho ustanovenia neprichádza totiž do úvahy vtedy, keď má viesť k vyriešeniu otázky procesného postavenia subjektov zúčastňujúcich sa konania“ (str. 10 ods. 2 odôvodnenia).

Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník na strane odporcu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je vecne správne. Podľa ust. § 93 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Citovaným zákonným ustanovením bol s účinnosťou od 15. 10. 2008 (zák. č. 384/2008 Z. z.) do právnej úpravy vykonanej Občianskym súdnym poriadkom zavedený tzv. druhý typ vedľajšieho účastníctva. Cieľom novelizovaného znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v zmysle novely uskutočnenej zák. č. 384/2008 Z. z. bolo rozšírenie ochrany práv dotknutých subjektov (napr. spotrebiteľov) v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, na ochranu spotrebiteľov a pod. V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvého typu vedľajšieho účastníctva hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma, legitímáciu na vstup do konania dáva samotný zákon, pričom ustanovenie § 93

ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 nelimituje vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať. V uvedenej súvislosti odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa súvisiacim so vstupom Združenia do konania uvádza, že tieto odvolacie námietky nie sú opodstatnené a odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 je vytrhnutý z kontextu, pretože v uvedenom uznesení bola riešená iná právna situácia.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.